

TOCATS DEL BOLET !

Quasi tothom coneix les propietats al·lucinògenes de l'*amanita muscaria* (reig bord), encara que per alguns sigui, malauradament, indigesta. Per això, no és extrany que, d'antic, alguns nobles senyors tinguessin unes cabres a posta, a les quals feien ingerir considerables quantitats del bolet màgic i així podien al·lucinar bevent la llet sense els inconvenients gàstrics que comporta l'apat del bolet.

Al nostre país, profundament micòfag, d'una manera o altre aquest daguera ésser un fet força conegut i encara és popular l'expressió **TOCAT DEL BOLET**, o sigui: al·lucina cosa fina! De fet a gran part d'Europa la il·lustració de contes de nans, fades i altres fantasies d'infants i d'adults, van inexorablement lligades al bosc i al cèlebre i espectacular bolet taronja.

A l'home urbà, programat per consumir de tot però amb una especial avidesa pel consum de «*natura*», amb l'arribada de la tardor se li ofereix el miratge de la possibilitat de culminar aquest consum, que ja ha anat tastant en les vacances i els caps de setmana, i que, a la manera d'un «*coitus interruptus*» l'ha fet retornar a la ciutat amb més frustració i neguit que a la partida.

Així, amb la promesa incerta. —i per això més suggestiva— de la gratificació oral, de **consumar el consum** d'una, —ai! inaprensible— natura que només es deixa atrapar amb les subtils de l'esperit, les pistes i caminots s'omplen de turismes i 4x4 i d'ells en surten personatges de totes mides, armats amb cistells, bastons, ganxos i rasclats. S'escampen amb la mirada nerviosa, plena d'avidesa i d'ansietat indisimulada de síndrome d'abstinència, com si el mític bolet els hagués tocat i sotmès a una fatal adicció.

La conseqüència d'aquesta bogeria col·lectiva és que el bosc s'omple de veus i crits que pertorben el natural comportament dels seus —no per invisibles, menys nombrosos— habitants. El delicat mantell vegetall és veu gratat, ferit i esquinçat arreu i les deixalles s'escampen en discordants coloraines.

Finalment quan per causa d'una secada o d'una gelada primerenca minvi la febrada depredadora, el bosc —la Vall— ens haurà quedat un xic més malmesa i sense possibilitat d'una total recuperació fins a la propera **TOCADA DEL BOLET**.

LA REDACCIÓ

la portada

Amanita Muscaria, Reig bord.

Bolet tòxic que provoca trastorns en l'aparell digestiu, sovint acompanyats d'altres del sistema nerviós, amb al·lucinacions.

sumari

EDITORIAL. Tocats del bolet !	3
LES FESTES DE CAMPRODON	4
NOTICIES DE LA VALL	6
ESPORTS	10
XERREM AMB: Josep Blanc	14
MUNTANYA: Del coll de la Boixede a Beget	16
OPINIÓ: Carnet de Boletaire ?	18
CARNET DE BOLETAIRE ?	19
SALUT: Ni els toquis !	20
CRÒNICA DE PRATS	21
LES FESTES DEL SETEMBRE	22
BÚSTIA	24
QUÉ PASSA AMB L'ESPAI D'INTERÉS NATURAL ?	26

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edifa: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miqel perals	complabilitat i suscripcions: dolors batlle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	llorenç birba albert rigat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors batlle	patlari descattlar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep duniach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler martí	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	